

РЕШЕНИЕ

№ 821

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9204** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр.второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба от дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, подадена срещу решение № 20171327/12.08.2021 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 15976/2020 г. по описа на съда, Наказателно отделение, 99-ти състав. С оспорения съдебен акт е отменено Наказателно постановление № 23-003374/26.10.2020 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, с което на И. Е. О., ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева.

Касаторът изразява становище за незаконосъобразност на съдебното решение поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че приобщените писмени доказателства установяват с категоричност, че в деня на проверката лицето И. М. Я. е изпълнявала трудови функции в обекта на И. Е. О.. Според касатора, съставът на Софийски районен съд неправилно е обсъдил събраните доказателства и е формулирал грешни правни изводи относно липсата на

административно нарушение. По тези съображения се отправя искане за отмяна на съдебното решение и за потвърждаване на наложената имуществена санкция.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт В., който поддържа жалбата и изложените в същата съображения и искания. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение, в случай че е над установения минимум.

Ответната страна И. Е. О., редовно и своевременно призван, в съдебно заседание се представлява от адв. П., която оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и изразява искане решението на Софийски районен съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно постановено.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция, след като прецени допустимостта на предявената касационна жалба и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК. Разгледана по същество, касационната жалба се явява неоснователна.

С процесното решение съставът на Софийски районен съд е отменил Наказателно постановление № 23-003374/26.10.2020 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, с което на И. Е. О., ЕИК[ЕИК], в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, за нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева.

За да постанови съдебния си акт съдът е установил следната фактическа обстановка:

На 10.09.2020 г., от служители на дирекция „Инспекция по труда Софийска област е извършена проверка в търговски обект: испански ресторант, находящ се в [населено място], [улица]. При проверката е било установено на място лицето И. М. Я., която е разговаряла в залата на ресторанта с представител на търговска верига „Метро“ относно доставка на продукти. Присъствало и друго лице, назначено като готвач в заведението, което не владеело български език, поради което И. Я. му съдействала с превод при разговора. Между И. М. Я. и И. Е. О. е бил сключен трудов договор № 7 от 10.09.2020 г., но към тази дата трудовият ѝ договор не е бил регистриран към НАП, тъй като тя не е изпълнявала дейности, свързани с трудовата ѝ функция като готвач. Уведомлението до НАП е било подадено на 11.09.2020 г. Към момента на проверката ресторантът не е бил в експлоатация и все още не бил отворен за посещение. Кухнята не е функционирала.

На 18.09.2020 г. е била извършена проверка по документи в сградата на дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област, на представените от И. Е. О. документи, във връзка с трудовите правоотношения. След запознаване с трудовия договор между И. Я. и И. Е. О. с № 7 от 10.09.2020 г. и със справка на приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ № 22388203401987 от 11.09.2020 г., от проверяващите органи е прието, че работодателят И. Е. О. е нарушил разпоредбата на

чл. 63, ал.2 от КТ като е допуснал до работа И. М. Я., на длъжност готвач в испански ресторант, находящ се на [улица] преди да ѝ предостави копие от изпратено до НАП уведомление по чл. 63, ал.2 от КТ.

Съставен е АУАН № 23-003374 от 18.09.2020 г., в присъствието на представител на И. Е. О.. Въз основа на АУАН е издадено процесното Наказателно постановление № 23-003374/26.10.2020 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област.

При така установената фактическа обстановка районният съд приел, че по делото е останало неизяснено по какви критерии контролните органи са възприели присъствието на лицето И. Я. във все още нефункциониращия ресторант като изпълнение на трудови задължения. В действителност тя е била заварена там да разговаря с представител на търговска верига, което е обосновоало извод, че изпълнява трудови функции, но всъщност кухнята на ресторанта не е функционирала, ресторантът не е бил отворен за посещение и тя не изпълнявала задълженията, съгласно сключения трудов договор. Анализирайки писмените и гласни доказателства по делото съдът е приел, че не е доказано по несъмнен начин, че на посочените в АУАН и в НП дата, място и час И. М. Я. е осъществявала трудови функции, поради което е без значение по делото дали за лицето е имало регистриран трудов договор. На основание на тези мотиви Софийският районен съд е постановил решение за отмяна на оспореното Наказателно постановление № 23-003374/26.10.2020 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област.

Настоящият съдебен състав намира, че при правилно установена фактическа обстановка, въззивният съд е постановил правилно решение за отмяна на процесното наказателно постановление. Това е така по следните съображения:

Не се спори по делото, че към датата на извършване на проверката 10.09.2020 г. между И. Я. и И. Е. О. е бил сключен трудов договор, който е бил регистриран в НАП на 11.09.2020 г. Видно от констатираните при извършената проверка на място обстоятелства, които се потвърждават и от събраните гласни доказателства, на 10.09.2020 г. ресторантът не е бил отворен за посетители, кухнята не е функционирала, липсвали са продукти и не осъществявана трудова дейност от персонала. Следователно И. Я. не е била започнала изпълнението на трудовия договор и не е извършвала работата, за която е била наета по трудово правоотношение. Разпоредбата на чл. 63, ал.2 от КТ забранява на работодателя да допуска до работа лице, на което не е предоставил трудов договор и уведомление за регистрирането на същия в НАП. В случая И. Я. се е намирала в търговския обект, който е нейно бъдещо работно място, не е била допусната до работа, тъй като не е изпълнява трудови функции, съгласно задълженията по сключения трудов договор. Обектът не е функционирал, в кухнята са липсвали продукти и не са се приготвяли ястия. Не се спори, че на 11.09.2020 г. трудовият договор е бил регистриран в НАП и документите предоставени на И. Я.. Следователно, към момента, в който И. Я. е започнала реално да изпълнява задълженията си по трудовия договор, т.е. била е допусната до работа, документите по чл. 63, ал.1 от КТ са ѝ били връчени. От последното следва, че от работодателя не е било извършено административното нарушение, за което е санкциониран.

В обобщение на изложеното, касационната инстанция намира, че Софийският районен съд е постановил валиден и допустим акт, съобразен изцяло с материалния закон и

съдебнопроизводствените правила, поради което същият следва да бъде оставен в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноски за адвокатско възнаграждение, в размер на 400,00 лв., съобразно представения списък и договор за правна защита и съдействие № 895653/24.09.2021 г., и представените доказателства за заплащане на договорената сума в брой. Възнаграждението е в минимално предвидения размер, съгласно чл. 18, ал.2, вр. ч. 7, ал.2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20171327 от 12.08.2021 г., постановено по НАХД № 15976/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, да заплати на И. Е. О., ЕИК[ЕИК] сумата от 400,00 (четирисотин) лева, разноски във връзка със съдебното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.